

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010463
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7619010463.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Anny Kohutovej, v trestnej veci obvineného M. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 3. októbra 2019 v Košiciach o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25. 9. 2019, sp.zn. 5T/93/2019, o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, neprijatí písomného sľubu a nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z a m i e t a sťažnosť obvineného M. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 25.9.2019, sp.zn. 5T/93/2019 podľa § 72 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (ďalej „Tr. por.“) s použitím § 79 ods. 3 Tr.por. zamietol žiadosť obvineného M. K. o prepustenie z väzby na slobodu, súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného na nahradenie väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a napokon v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. K. (ďalej „sťažovateľ“) sťažnosť bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o výsluchu, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

Ako vyplýva z odôvodnenia podaného opravného prostriedku, plánuje opustiť spoločnú domácnosť, v ktorej žije s manželkou a natrvalo sa odsťahovať ku svojej matke za súčasného podrobenia protialkolickej ambulantnej liečbe. Prebieha i rozvodové konanie, s ktorým rozvodom on súhlasí, a týmto pomíne dôvodnosť ďalšieho trvania väzby. Súčasne, zopakoval slová písomného sľubu s tým, že účel väzby je možno plne dosiahnuť ako prijatím písomného sľubu, tak i mediačného a probačného úradníka. Ďalej poukazuje na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a ustálenú judikatúru. Navrhol, aby krajský súd zrušil predmetné uznesenie prvostupňového súdu a prepustil ho z väzby na slobodu.

Krajský súd, ako súd sťažnostný (§ 190 ods.2 písm. b) Tr.por.) najprv skúmal, či sťažnosť je prípustná alebo či nebola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým vzala späť a zistil, že sťažnosť - opravný prostriedok je prípustný (§ 185 ods.2 Tr.por.), bol podaný oprávnеноu osobou (§ 186 ods.1 Tr.por.), včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 187 ods.1 Tr.por.).

Krajský súd (ďalej len „sťažnostný súd“) postupoval v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr.por. a pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa preskúmal ako nadriadený orgán tak

správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo výkonom napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd konštatuje, že v prejednávanej trestnej veci sťažovateľa bolo meritórne rozhodnuté trestným rozkazom prvostupňového súdu zo dňa 25. 9. 2019, sp. zn. 5T/93/2013, ktorým bol uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej „Tr.zák.“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, proti ktorému trestnému rozkazu sťažovateľ podal odpor.

Väzba ako zabezpečovací inštitút nemá sankčnú a ani výchovnú povahu a nesmie byť chápaná ako prejudikovanie odsudzujúceho rozsudku o vine obvineného, pretože by to bolo v rozpore so zásadou prezumpcie nevinoty.

I prvostupňový súd - vychádzajúc z obsahu napadnutého rozhodnutia - dospel k záveru, že i v tomto štádiu trestného stíhania existujú naďalej u obvineného dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por., s čím sa plne stotožňuje i sťažnostný súd.

Z hľadiska odôvodnenia - na základe čoho dospel prvostupňový súd k záveru, že u sťažovateľa naďalej existujú dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. - nemožno opomenúť takú závažnú skutočnosť, že u sťažovateľa ide o osobu viackrát súdne trestanú, u ktorej je závislosť na alkohole v III. štádiu podľa Jellíneka, pritom i napriek absolvovaniu protialkoholických liečení dochádza u neho k recidíve vo vzťahu k požívaniu alkoholu, pričom k tomuto v podmienkach väzby nemá prístup.

Sťažnostný súd v plnom rozsahu sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu a zdôrazňuje, že u sťažovateľa ide o osobu - ako to vyplýva z odpisu registra trestov - so sklonmi i k násilnej trestnej činnosti, naposledy bol odsúdený i pre obdobnú trestnú činnosť, ktorý trest vykonal 14. 6. 2015; ide u neho o špeciálneho recidivistu.

Sťažnostný súd považuje za potrebné zvýrazniť to, že pri hodnotení dôvodov trvania väzby u sťažovateľa - v dôsledku podanej sťažnosti - prihliadol i na skutočnosť, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody, ktorý je prípustný podľa Článku 17 Ústavy Slovenskej republiky, súčasne prihliadol i na zásadu primeranosti i zdržanlivosti, t.j. aby vždy boli použité také opatrenia, ktoré budú najlepšie viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale nebudú neprímerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby - v danom prípade sťažovateľa - voči ktorej sa uplatňujú. I na tomto mieste je potrebné konštatovať, že väzba u sťažovateľa je namieste a je primeraným zaisťovacím opatrením.

Z článku 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vrátane príslušnej judikatúry Európskeho súdu, vyplýva, že pre odôvodnenie ďalšieho trvania väzby nepostačuje trvanie podozrenia, že zatknutá osoba spáchala trestný čin, po určitom čase musia pristúpiť i ďalšie dôvody a to zabránenie v spáchaní trestného činu, resp. úteku po jeho spáchaní.

Ďalej, z obsahu článku 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vrátane príslušnej judikatúry Európskeho súdu, vyplýva, že nie je možné primeranosť lehoty držania obvineného vo väzbe posudzovať abstraktne, ale podľa osobitosti prípadu. Pokračovanie väzby je pritom ospravedlnením iba vtedy, ak konkrétne indicie ukazujú na skutočnú požiadavku verejného záujmu prevažujúceho, bez ohľadu na prezumpciu nevinoty, nad pravidlom rešpektovania osobnej slobody. Trvanie dôvodného podozrenia, že zadržaná osoba spáchala trestný čin, je podmienkou sine qua non regulárnosti držania vo väzbe, ale nie je po určitej dobe postačujúce.

V prejednanom prípade nemožno opomenúť - ako konštatuje i prvostupňový súd - osobu sťažovateľa, ktorá sama osebe neumožňuje dospieť k záveru, že nie sú dané dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Pokiaľ sa týka postupu prvostupňového súdu podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktorý nenahradil väzbu písomným sľubom, sťažnostný súd konštatuje, že ide o prostriedok nahradzujúci väzbu, ale ako taký je

len možnosťou, nie však oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody a i tu sa stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré prvostupňový súd postupoval tak, že nenahradil väzbu písomným sľubom sťažovateľa.

Sťažnostný súd považuje za správny aj postup podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr.por., teda možnosť nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným, kde však zákon vyžaduje prihladiť - okrem iného - na jeho osobu, ktorá sama osebe neumožňuje predmetný zákonný postup.

Na základe uvedených zistených skutočností preto sťažnostný súd v zhode s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že dôvody väzby u sťažovateľa v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por. naďalej trvajú, napadnuté uznesenie je vecne správne a má oporu v obsahu spisového materiálu a v skutočnostiach z neho vyplývajúcich, a preto postupom podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. sťažnosť sťažovateľa - obvineného M. K. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný (§ 185 ods. 2 Tr.por.).